

[Grethe Philip.]

er aldeles nødvendigt, at planlægningen yderligere udbygges, og at den følges op af koordinering og prioritering. Fra radikal side venter vi os meget af det planlægningsråd, som nu skal lægge de store linjer for gangen i den institutionelle udbygning af de højere uddannelser.

Vi anser det også for overordentlig vigtigt, at de bestræbelser, der er i gang for at skabe den bredest mulige sammenhæng fra uddannelse til uddannelse, fortsættes. Ikke blot vil det gøre det lettere for de unge at gå fra det ene uddannelsesstrin til det andet, men det vil også kunne indelbære besparelsesmuligheder af forskellig karakter.

Behovet for arbejdskraftens bevægelighed har i de senere år skabt en stærkere interesse for, også inden for håndværk og industri, at komme frem til mere smidige uddannelsesformer. Inden for jern- og metalindustrien har man således gennem længere tid arbejdet med planer om at omlægge læringeuddannelserne, således at man ud fra en fælles grundoplæring for området som helhed kunne videreopbygge forskellige specialuddannelser.

Det er et spørgsmål, om tiden nu ikke er inde til at overføre tilsvarende tanker på byggeriets uddannelser. Jeg siger det også i denne forbindelse, fordi byggeriet jo spiller en stor rolle på statens udgiftsposter. Spørgsmålet om byggeuddannelsernes indbyrdes koordinering har tidligere været rejst fra radikal side under boligdebatterne. Jeg skynder mig at sige, at jeg er ganske klar over, at der er gjort meget i de senere år. Læringeoplæringen inden for de enkelte byggefag er moderniseret og rationaliseret, og loven om uddannelse af ikke-faglærte arbejdere har ført til oprettelse af kursus for voksne arbejdere, der følges af et meget stort antal kursusedtagere. Alt dette må hilses med glæde.

Men er det tilstrækkeligt? Forskellige, bl. a. Niels Salicath i bogen „Fra enkeltvirke til fællesindsats“, har været inde på tanken om at gøre en del af uddannelsen for bygningshåndværkere fælles for flere naturligt sammenhørende fag og derover bygge efterfølgende kortere specialkursus. En sådan tværfaglig grunduddannelse ville betyde, at den enkelte lettere kunne tage

arbejde på flere områder, alt efter de skiftende beskæftigelsesmuligheder. Jeg kan tilføje, at en sådan uddannelse måtte kunne koordineres med kursusvirksomheden for ikke-faglærte.

Den højtærede tidligere boligminister, hr. Carl P. Jensen, udtalte under boligdebatten den 7. februar 1964, at det nok kunne være et spørgsmål, om læringeuddannelserne er tidssvarende, men at dette meget komplicerede spørgsmål af langsigtet karakter rettelig måtte høre ind under det ministerium, der har med læringeuddannelserne at gøre. Jeg ved jo, at hensynet til smidighed i uddannelsen er tanker, der ikke er fremmede for den højtærede undervisningsminister, ja, som jeg tværtimod forstår ligger ham stærkt på sinde. Jeg vil derfor spørge undervisningsministeren, under hvem læringeuddannelsen nu sorterer, om han vil tage under overvejelse at nedsætte et udvalg af sagkyndige. Jeg tænker i første omgang på et, om jeg så må sige, professor-embedsmandsudvalg, der ud fra en helhedsbetragtning kunne overveje behovet og mulighederne for en større koordinering og smiddiggørelse af vore byggeuddannelser med det sigte at gøre arbejdskraften såvel mere effektiv som mere bevægelig.

Under rationaliseringsbestræbelserne vedrørende undervisningsområdet hører også byggeriet. I mit parti afventer vi med forventning resultaterne af det nye skolebyggeri efter Fynsplanen. Man synes her at have fået fat i en ende, der kan føre til et mere arbejdsbesparende, måske også i det lange løb til et billigere byggeri. Der er store perspektiver i dette byggeri, og vi håber, de forhåbentlig gode resultater også vil kunne overføres på det sociale område og inden for forsvaret.

I nær forbindelse med den højere undervisning og delvis i fortsættelse heraf foregår forskningen. Netop i den allerseneste tid har vi set eksempler på, hvorledes et forskningsfelt kan blive sinket på uheldig måde. Ved Københavns universitets årsmøde rettede rektor, professor Carl Iversen, nogle alvorlige ord til de bevilgende myndigheder og udtalte, at hvis universiteterne ikke fik mulighed for at følge med i den forskning, der er det fundamentale grundlag for undervisningen, ville den blive mere eller mindre værdiløs. Han fortsatte med at sige,